

ဤအချိန်တွင်သူမအကျိကျယ်သီးများနှင့်အတွင်းခံဘော်လီအကျိကျယ်သီးများကိုဖြုတ်ချလိုက်ပါသည်။
နောက်သူမ၏ပြေကျနေသောလုံချည်ကိုလက်တဖက်မှဆွဲချွတ်လိုက်ပါသည်။

ဤအချိန်ထိသူမသည်မနိုးသေးပေ။

ကျွန်တော်၏လက်များသည်သူမ၏နူးညံ့ကျစ်လစ်သောနှို့သီးကလေးများကိုဆွဲကိုင်ပွတ်သပ်ပေးကာမီးချစ်ဆံ့ခေါင်းမျှသာရှိသောနှို့သီးထိပ်ဖျားကလေးကိုလျှာဖျားဖြင့်စုတ်ပေးလိုက်တော့ ရွှေရီကိုယ်ကလေးမှာတွန့်ပြီး တုန်သွားသည်။ပက်လက်လှန်အိပ်နေရာမှကျွန်တော့ဘက်သို့ခါးကလေးကိုကော့

ပြီးစောင်းကာသူ့လက်များဖြင့်ကျွန်တော့ကိုဘက်၍

‘သိပ်ချစ်တာဘဲကိုကြီးရာ၊ရီစိတ်ထဲမှာဘယ်လိုဖြစ်နေတယ်ဆိုတာသိရဲ့လား။’

ကိုကြီးလုပ်နေတာတွေကိုရီတော့နားမလည်နိုင်ဘူးကိုကြီးရာ’

‘ကိုကြီးလုပ်နေတာ၊ရီလေးကိုချစ်လို့ပေါ့ရီ’

‘ဟုတ်လားကိုကြီး’

‘အင်း’ ဟုပြောရင်းမှရီလေး၏စောက်ဖုတ်နုနုဖတ်ဖတ်အသစ်ကလေးကိုကျွန်တော့ဘယ်လက်ဖြင့်အုပ်ကိုင်၍သူမနှုတ်ခမ်းကလေးကိုကျွန်တော့ပါးစပ်ဖြင့်ငုံ့ပြီးစုတ်ပေးလိုက်ရာသူမခါးကလေးမှာကော့ပြီးကျွန်တော့လက်ဖဝါးကိုဖိကပ်ပါလာသည်။ဖိကပ်လာသည်နှင့်ကျွန်တော့လက်များကလည်းအလိုက်သိစွာတင်းတင်းယင်းယင်းဆုတ်ကိုင်ဖြစ်ညှစ်ပေးပြီးနှုတ်ခမ်းချင်းလည်းခွါလိုက်ခါစောက်ဖုတ်ကလေးကိုဆုတ်ကိုင်ထားသောလက်ကိုလည်းလျော့ချလိုက်ပါသည်။ သူမသည်သက်ပြင်းကလေးချလိုက်ပါသည်။

ရီလေး၏ဖောင်းကြွနေသောဖါးခုန်ညှင်းပန်းပွင့်အဖုတ်ကလေး၏အကွဲကြောင်းကလေးကိုကျွန်တော့လက်ညှိုးဖြင့်ထိုးသွင်းကာအစေ့ကလေးကိုပွတ်တိုက်ပေးလိုက်ရာ၊သူမ၏ကိုယ်ကလေးမှာသိမ်သိမ်တုန်သွားသည်ဟုထင်ရလေသည်။

‘အကိုကြီး လုပ်နေတာဟာချစ်တယ်ဆိုတာလားဟင်’

‘ဒါပေါ့ရီလေး၊ ဟောဒီစောက်ဖုတ်ကလေးကိုကိုကြီးလီးကြီးနဲ့လိုးရမှာပေါ့’

‘ဟင် အကိုကြီးကညီမလေး ညီမလေးနဲ့ကိုကြီးကရီစောက်ဖုတ်ကိုလိုးပေးတော့မမမြင်လို့ရီကကိုကြီးမယားဖြစ်သွားမှာပေါ့’

‘အေးလေ ကိုကြီးကချစ်တော့ရီလေးကိုမယားဖြစ်အောင်လိုးပေးမှာ’

‘ဒါဘဲနော် ရီကမမမြင်လို့အလိုးခံဘူးတာတော့မဟုတ်ဘူး’

‘ပူမနေပါနဲ့ရီလေးရာ၊မင်းမမမြင်တုန်းကမင်္ဂလာဆောင်တဲ့ညမှာ၁၂နာရီလောက်ကနေမနက်၃-နာရီလောက်အထိ ၅ခါလောက်လိုးပေးခဲ့တာပါ’

‘မမမြင်ကကိုကြီးလိုးတာကိုခံနိုင်ရဲ့လား’

‘ဟုတ်တယ်ရီ မြင့်ဟာမနက်ကျတော့ကောင်းကောင်းလမ်းမလျှောက်နိုင်တော့ဘူး၊ကိုကြီးကမေးကြည့်တော့စောက်ဖုတ်ကိုလိုးထားတဲ့ဒါက်ကြောင့်ပေါင်းချန်တွေကြိမ်းနေတယ်ဆိုပြီးအိပ်ရာပေါ်မှာဘဲတနေကုန်လှဲနေတာဘဲဒါပေမဲ့နေ့လည်ပိုင်းကြတော့လဲ၂-ခါလောက်တော့ကိုကြီးကလိုးပေးလိုက်သေးတယ်လေ၊ ကိုကြီးလီးကြီးဖြင့်စောက်ဖုတ်ထဲရောက်သွားတော့လဲခံနိုင်သွားတာဘဲလို့ပြောတာဘဲ’

‘ရီ’

‘ဟင် ကိုကြီး’

‘ချစ်တော့မယ်နော်’

‘ခုလဲ ချစ်နေတာဘဲမဟုတ်လား’

‘ကိုကြီးပြောတာကလိုးတော့မယ်လို့ပြောတာ’

‘ကိုကြီးလိုးရင်ရီကခံပေးမှာပေါ့’

ကျွန်တော်၏ကာမစိတ်များမှန်ယိုနေပြီဖြစ်သောဆင်ကြီးပမာလိုတောင်နေသောလိင်တံဖြင့်ရွှေရီ၏ ပန်းပွင့်အဖူးအင့်ဆီသို့ထိုးထည့်လိုက်သည်။ကျွန်တော်ထိပ်ဖူးနှင့်သူမစောက်ဖုတ်ကလေးတွေထိ လိုက်သောအချိန်တွင်သူမ၏ကိုယ်ကလေးမှာသွက်သွက်ခါသွားသည်ဟုထင်မိရသည်။

သူမ၏တကိုယ်လုံးမှာယောက်ျားတဦး၏ဖိနှိပ်ခြင်းကိုတကြိမ်မှမခံဘူးသောအပျိုဂုဏ်တက်နေ သည့်အပျိုစစ်စစ်ကလေးဖြစ်သည်။အပျိုစစ်ကလေးရွှေရီအဘို့ယခုလိုနဖူးတွေဒူးတွေဖြစ်နေသောအခါတွင် ဓာတ်အားဘို့၅၀၀-မကလိုက်နေခြင်းကိုခံနေရသကဲ့သို့ခံစားနေရခြင်းပင်ဖြစ်နေပေတော့သည်

‘ကိုကြီး’

‘ဘာလဲ ရီ’

‘ချစ်ရင်လိုးတာဘဲလားဟင်’

‘ရီကို ကိုကြီးရှင်းအောင်ပြောမယ်ယောက်ျားနဲ့မိန်းမချစ်သထက်ချစ်လာလျှင်ယောက်ျားကလဲ မိန်းကလေးရဲ့စောက်ဖုတ်ကိုလိုးချင်လာတာဘဲ။ မိန်းကလေးကလဲခံချင်လာတာပေါ့’

‘ဟုတ်လိမ့်မယ်ကိုကြီး၊ရီစောက်ဖုတ်ကလေးဟာစိုတိုတိုယားကျိုကျိုနဲ့နောက်ကိုကြီးအသားနဲ့ရီအသားထိ လိုက်တိုင်းရွှေရီစောက်ဖုတ်ကလေးကညှစ်လိုက်ချင်သလို၊ဒါမှမဟုတ်ကိုယ်စောက်ဖုတ်ကို ကိုယ်ဖြစ်ညှစ်ချင်သလိုဖြစ်လာတယ် ကိုကြီး’

‘အဲဒါကိုကြီးကိုခံချင်တဲ့သဘောပေါ့’

‘ဒါဖြင့်လိုးလေကိုကြီးရီတော့နားမလည်ဘူးလက်တွေ့ကိုကြီးလိုးတော့မှခံစားချက်ကိုသိမှာ’

‘ကဲဒါဖြင့်ကိုကြီးလီးကြီးကိုကိုင်ကြည့်စမ်း’

‘ကြောက်တယ်ကိုကြီးရာ’

‘ခုဘဲရီလေးစောက်ဖုတ်ကိုလိုးတော့မယ်ဟာကြောက်နေရသေးလား၊တော်တော်ကြာလက်နဲ့ကိုင်လို့အား မရဘဲဟောဒီပါးစပ်ကလေးထဲထည့်ပြီးငုံထားမှာတောင်စိုးရိမ်ရသေးတယ်’

‘အံ့မယ် ဒီလီးကြီးကိုမမြင်ကင်ပေး၊စုတ်ပေးတယ်ဟုတ်လား။’ ဟုပြောပြောဆိုဆိုကျွန်တော့ လီးကြီးကိုသူမလက်ကလေးဖြင့်ဖြစ်လိုက်ပါသည်။ကိုင်မိသည်တွင်

‘ကိုကြီးဟာကမာတာတာကြီးပါလား’

‘ဒီလိုဘဲပေါ့ရီမိန်းမနဲ့တွေ့လျှင်မာလာတာဘဲပေါ့၊ဒါကိုထလာတယ်လို့ခေါ်တယ်ရီရဲ့’

‘ဒါကြီးကိုသာရီအဖုတ်ကလေးကိုကိုကြီးက(ဟဝါ)ပြုရင်’

‘အမယ်လေးလိုးတယ်လို့ပြောလဲပြီတဲ့ဟာရီလေးရ’

‘အကိုကြီးပြောသလိုလိုးတယ်ခံတယ်စကားတွေကိုရွှေရီကအခုမှကြားဘူးတယ်တော့ရိုင်းသလိုလိုကြက်သီ :ထသလိုလိုဘဲကိုကြီး’

‘ခုဘဲလက်တွေ့လိုးပြတော့မဲ့ဟာ’

‘ခုလိုတယောက်နဲ့တယောက်စိတ်ထဲကချစ်နေရင်ကောမရဘူးလားကိုကြီး’

‘စောစောကကိုကြီးပြောခဲ့ပြီဘဲ ချစ်တယ်ဆိုတာဆန့်ကျင်ဘက်လိင်ချင်းစပ်ရှက်ရမှာဒါမှအသေ
ခိုက်သွားတဲ့အရသာကိုရီကောကိုကြီးပါခံစားမှာပေါ့လေ’

‘ကိုကြီးကချစ်အဘိဓမ္မာဆရာကြီးပေါ့လေ’

‘ဒါဖြင့်ရွှေရီကကိုကြီးရဲ့တပည့်မပေါ့ ကဲဆရာအမိန့်အတိုင်းတသွေမသိမ်းနားထောင်ရမယ်နော်။
ကဲပက်လက်အိပ်လိုက်’

‘ကောင်းပါပြီရှင်’

အစနဲ့သားအိပ်နေတဲ့သူမတဘက်တချက်တွင်ကျွန်တော်သည်ခွဲထိုင်ကာသူမစောက်ဖုတ်က
လေးပေါ်ကိုကျွန်တော့လချောင်းကိုတေ့ပြီးတင်ထားလိုက်ပါသည်။ကျွန်တော့လက်များကသူမရဲ့ညို
ဝင်းဝင်းနဲ့တင်ပြီးမာနေတဲ့နို့သီးလေးနှစ်လုံးကိုသာယာယာပွတ်သတ်ခါမီးချစ်ဆံ့ချောင်းသာသာရှိသောအ
သီးကလေးများကိုလက်မလက်ညှိုးဖြင့်ညှပ်ကိုင်ပေးလိုက်ပါသည်။

‘ရီ ကိုကြီးလိုးတော့မယ်နော်’

‘ကို အဲ အဲ သဘောရှိပါဘဲအကိုရယ်’ ရွှေရီရဲ့အသံကလေးများမှာအက်တက်တက်ဖြစ်နေပါ
တော့သည်။

သည်အခါမှာတော့အရီရဲ့ဆီးစပ်မို့မို့ကလေးဟာအပေါ်ကိုကော့တက်လာပြီးအဖုတ်ကလေးက
လည်းအပြူးသားကလေးမြုပ်နေပါတော့သည်။

ကျွန်တော်သည်ဆောင်ကြောင်ထိုင်ချလိုက်ခါကျွန်တော့လချောင်းကြီးဖြင့်သူမအကွဲကြောင်းကလေးကို
ထောက်လိုက်ခါတေ့ရုံတေ့ထားပြီးလီးကြီးကိုလက်တဖက်ဖြင့်ကိုင်၍ဆွဆွပေးလိုက်ရာ၊သူမရဲ့စောက်ခေါင်း
လေးဟာပွင့်ဟလာပြီးအရေကြည်ကလေးတွေစိုလာပါတော့သည်။

အောက်မှရွှေရီသည်ဆောင်းတွင်းအခါခွေးကလေးများညီးသလိုတဟင်ဟင်ဖြစ်လာရာမှ

‘ဒါ လိုးတာလားဟင်ကိုကြီး’

‘ဒါ ပဏာမပေါ့၊ ကဲ ဒစ်မြှုတ်အောင်သွင်းလိုက်မယ်’

‘ဟို ဟာတချောင်းလုံးသာသွင်းလိုက်ပါကိုကြီးရာ’

‘ကိုကြီးဟာသာတချောင်းလုံးသွင်းလိုက်ရင်ရီဟာကလေးစုတ်ပြတ်သွားမှာပေါ့’ ကျွန်တော်က
ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်ဒစ်မြှုတ်အောင်သွင်းလိုက်ရာ၊

‘အမယ်မယ် ကျွတ်

ကျွတ်နာတယ်ကိုကြီးရာ၊ကိုကြီးကဒစ်မြှုတ်ရုံသာဆိုတယ်၊ရီအဖုတ်ထဲမှဆိုသိပ်ပြည့်နေတာဘဲရှင်’

‘ဟုတ်တယ်ရီလေးအဖုတ်ကလေးဟာကိုကြီးလီးတောင်လက်နဲ့ညှစ်ထားသလိုခံရသာရီအဖုတ်ကလေး
ကိုကခတ်ကျဉ်းကျဉ်းနဲ့တူတယ်’

‘ကျဉ်းမှာပေါ့ဘယ်ယောက်ျားနဲ့မှ ခံဘူးသေးတာမှမဟုတ်ဘဲဟာ’

ကျွန်တော့ဒစ်ကြီးကိုပြန်ဆွဲနှုတ်ပြီးတံထွေးများဆွတ်ပေးလိုက်သည်။ပြီးနောက်ရွှေရီပေါင်ကိုအ
စွမ်းကုန်ကားခိုင်းပြီးဒူးတွေကိုကိုယ်ပေါ်ကွေးတင်ထားလိုက်ခါဖြင့်သူမပေါင်နှစ်ချောင်းကိုပြန်ကျမ
လာအောင်ကျွန်တော့လက်နှစ်ဖက်နှင့်ဆီးတွန်းထားပြီးကျွန်တော့လီးကိုသူမ၏ပြူးထွက်နေတဲ့အ
ဖုတ်ကလေးအဝမှာတေ့ကာခတ်ဖိဖိကလေးဖြင့်ခါးမှအားပြုကာခတ်ဖြေးဖြေးသွင်းလိုက်ရာဒစ်မြှုတ်
အောင်ဝင်သွားပါသည်။

‘နာသေးလားရီ’

‘ပဌမသွင်းတာလောက်တော့မနာဘူးကိုကြီး’

‘မနာရင်နောက်ထပ်သွင်းလိုက်မယ်နော်’

‘အင်း သွင်းလေ’

ခတ်ဆတ်ဆတ်ကေးဖိ၍၂-လက်မခန့်သွင်းလိုက်ရာ၊

‘အို အမေ ကျွတ် ကျွတ်’

သူမ၏အပျိုအမှေးပေါက်သွားတယ်ဟုထင်လိုက်ရပါသည်။

‘ဟင်း ဟင်း ကျွတ် ကျွတ် စပ်ဖျင်းဖျင်းဖြစ်လာတယ်ကိုကြီး၊ကွဲများသွားသလား ကိုကြီးရယ်’

‘ဘယ်ကကွဲသွားတာဟုတ်ရမလဲရီရယ် ရီလေးကအပျိုဆိုတော့အပျိုမှေးပေါက်သွားတာပါကွယ်’

‘ခဏလောက်ကြာလာရင်ပျောက်သွားပြီး ရီတခါမှမခံစားဘူးတဲ့အရသာထူးကိုတွေ့သွားရမှာ ပါကွယ်’

‘ဆုံးသွားပြီလားဟင် ကိုကြီး’

‘မဆုံးသေးဘူးရီ’

‘ကိုကြီးကောင်းမယ်ထင်ရင်အဆုံးထိသွင်းလိုက်လေ’

ကျွန်တော်လဲတထစ်ချင်းအဆုံးရောက်အောင်မသိမသာချော့သွင်းလိုက်ပါသည်။

သူမဆီးစပ်ကလေးနှင့်ကျွန်တော့ဆီးစပ်နှစ်ခုထိတွေ့မိပါသည်။

‘ဒါ ဆုံးတာလာဟင် ကိုကြီး’

‘အဆုံးထိဝင်နေတာပေါ့ရီ’

ကျွန်တော့လချောင်းကြီးကိုခတ်ဖြေးဖြေးဆွဲနှုတ်လိုက်၊ဖြေးဖြေးခြင်းပြန်သွင်းလိုက်ဖြင်း ၇-ခါ

လောက်လုပ်ပေးလိုက်ရာသူမအရည်ကြည်ကလေးများဟာပဌမတချိန်ထက်ထွက်လာတယ်ထင်ရပါ

တော့သည်။

သူမအသားကလေးများဟာပူနွေးပေသည်။ကျွန်တော့လချောင်းကိုနှုတ်လိုက်သွင်းလိုက်တဲ့အခါသူမအပူ

တံမှနှုတ်ခမ်းသားကလေးများဟာကျွန်တော့ငပဲကြီးနှင့်ကပ်ကပ်ပါသွားသည်ဟုထင်ရသည်။

ကျွန်တော့လက်များကသူမနို့အုံကလေးကိုအုပ်ကိုင်ဆွဲလိုက်ပြီးသူမနှုတ်ခမ်းကလေးကိုပါးစပ်ဖြင့်ငုံစုပ်

ပေးလိုက်ရာသူမတင်ပါးကြီးများမြှောက်တက်လာပါသည်။သူမလက်များကလေးများကလဲကျွန်

တော့ခါးကိုတင်းကြပ်စွာလှမ်းဖက်ထားပါသည်။သူမနှုတ်ခမ်းမှပါးစပ်ကိုခွါလိုက်ခါ၊

‘ရီကောင်းလားဟင်’

‘တမျိုးကြီးဘဲနော် ကိုကြီး’

‘ချစ်တာတို့ အလိုးခံတာတို့ဆိုတာဘယ်လိုလဲနော်၊ရီတော့ဘယ်လိုဖြေရမှန်းမသိဘူးကိုကြီးဟင်’

‘နောက်သည်ထက်မဖြေနိုင်တဲ့အရသာထူးကိုရီနားလယ်ရအုံးမှာပါ’

‘ကဲ ရီခြေထောက်ကိုဆင်းလိုက်စမ်း’ ‘အဲ အဲ ဟုတ်ပြီး’ ကျွန်တော်ကသူမတင်ပါးအောက်

တဖက်တချက်တွင်ခြေထောက်ကိုခွဲချကာဆောင်စောင့်ထိုင်ကာသူမနို့နှစ်လုံးဆွဲကိုင်အားပြုပြီးခတ်

မှန်မှန်တချက်ချင်းဖြေးလေးစွာလိုးပေးပါသည်။

သူမပေါင်းကလေးများဟာကားထားရာမှစုစုပေးလာပါတော့သည်။သူမလက်ကလေးများကကျွန်

တော့ခါးကိုလှမ်းဆွဲလိုက်ကာစီးချက်ဝါးချက်ညီစွာဖြင့်ကော့မှန်းမသိကော့ကော့တက်လာပါသည်။

ကျွန်တော့လိုးချက်စံချိန်မှာမူလစံချိန်ထက်သွက်လာပါတော့သည်။အချက်၃၀-ခန့်လောက်

ဆောင်ရာမှခေတ္တရပ်လိုက်ရာ၊

‘ဟင် ဟင် မရပ်ပါနဲ့ ကိုကြီး ကိုကြီး ခပ်ဖိဖိလေးလိုးလိုက်ပါ ကိုကြီး’ အစ် အစ် နဲ့သူမအသံ

နှင့်သူမတကိုယ်လုံးဟာတောင့်တင်းလာပါတော့သည်။

ကျွန်တော့အနေနှင့်နားလည်လာပါသည်။သူမ၏အရသာသည်ထိပ်ဆုံးကိုရောက်၍ပြီးတော့မှာ
ဖြစ်ပါ၍။ကျွန်တော်လဲဝမ်းလျှားမှောက်ကာသူမခေါင်းကလေးကိုလက်နှစ်ဘက်ဖြင့်ငယ်ထိပ်မှအုပ်ကိုင်ကာ၊
၁၀-ချက်လောက်ခတ်နာနာပြင်းပြင်းကလေးဆောင်ပေးလိုက်ရာ၊

အောက်မှတွန့်လိမ်ကာမီးယပ်ချမ်းထနေသလိုဖြစ်ရာမှကျွန်တော့လချောင်းကိုသူမစောက်ဖုတ်ကလေးဖြင့်
ညှစ်ဆွဲသလိုပွစိပွစိစုတ်လိုက်သည်ထင်ရပေသည်။

သူမပြီးသွားပေမဲ့ကျွန်တော်ကတော့မပြီးသေးပေ။

သူမရင်ကလေးများမေက်လာရာမှနိမ့်ကျသွားကာခါးတွင်ဖက်ထားသောလက်ကလေးများလည်း
ပြေကျသွားပါတော့သည်။သူမမျက်လုံးကလေးများမှာစင်းနေပါသည်။

‘ရီ’

‘ဟင် အကို’

‘အကိုကြီး လိုးတာခံလို့ကောင်းတယ်နော်’

‘ဘယ်လိုမှန်းကိုပြောမပြတ်တဲ့အရသာတမျိုးဘဲနော် အကို’

သူမမျက်လုံးကလေးများသည်တောက်ပစွာလဲကလဲဖြင့်ပွင့်လာပါသည်။

‘ကိုကြီးတော့မပြီးသေးဘူး ရီ’

‘မပြီးသေးဘူးဆိုတာ ဘာလဲဟင်အကို’

‘အော် ရီကလဲ ကိုကြီးလမြှတ်ရည်ပေါ့’

‘ဘာလမြှတ်ရည်လဲ’

‘ကိုကြီးလီးထဲကကောင်းလွန်လွန်းလို့ထွက်ကျလာတဲ့အရည်ကိုလမြှတ်ရည်၊သုတ်ရည်ဒါကိုခေါ်တာ’

‘ဟင် ရီက ဘယ်သိမှာလဲအကိုရယ်’

ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါသည်။ရီကအလိုးခံဘူးသေးတာမှမဟုတ်သေးဘဲကို။

‘ခုတော့နားလည်လာဘိမဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ အကိုဆက်လိုးလေ’

သူမ၏ဆွဲလဲသံကလေးများဖြင့်နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ်စုစုမေးပုံကလေးများဟာကျွန်တော့ကိုညှုခယာနေပုံ
နှင့်တူနေတော့၏။

‘ကဲ ကိုကြီးမေးမယ်ရီဖြေနော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ အကို’

‘ရီ နို့သီးလေးတွေကို ကိုကြီးကနို့စို့သလိုစို့လိုက်ရက်လိုက်၊ပွတ်ပေးလိုက်လုပ်ပေးတာ ရီလေး
ဘယ်လိုနေသလဲ ဟင်’

‘အကိုပြောသလိုအရသာဘဲပေါ့လေ၊ ရီ ချစ်တာကကိုကြီးမျက်စေ့အောက်မှာ ကိုကြီးအသားနဲ့
ထိတွေ့နေရတာတောင်၊ ရီ အတွက် မတွေ့ဘူးသေးတဲ့အရသာတမျိုးပေါ့ အကိုရယ်’

‘ရီလေးက သိပ်သိတတ်တယ်၊ခရာတတ်နေဘဲကိုး၊’ ပြောရင်းမှသူမနို့အုံကလေးကိုငုံပြီးခဲ၍
မနာမကျင်အောင်သွားများဖြင့် တဖတ် ဇတ် ကိုက်ပေးလိုက်ရာ

တင်ပါးကလေးကိုမြှောက်ပြီးစောက်ဖုတ်ကလေးကကော့တက်လာပါသည်။

ကျွန်တော့လချောင်းကြီးသည်သူမအခေါင်းတွင်းတွင်တတ်ရက်ပင်။

ကျွန်တော်ကသူမနို့ကိုကိုက်လိုက်သောတချိန်ထည်းမှာပင်၊သူမလက်ကကျွန်တော့ခါးကိုအားပါးတရဆွဲပြီး
ကပ်ထားလိုက်ကာပေါင်နှစ်ချောင်းကိုစေ့စေ့စောက်ဖုတ်ကလေးကကော့တက်လာပြန်ပါသည်

ဒီအခါတော့ အပျိုမလေးကိုစံနစ်တကျနည်းမျိုးစုံလိုးပြလိုက်ဘို့ရည်ရွယ်လိုက်ပါသည်။
'အကိုသဘောကျသာလုပ်ပါအကိုရယ်၊ ဒါပေမဲ့ ရီဘဝကိုတော့ အကိုကြီးနဲ့ မမမြင့်သာ အသိဆုံး
ဘဲနော်။ ရီ ဘဝကိုအကိုကြီးနဲ့ မမမြင့်ကမှ မသနားရင်တော့ မိရွှေရီတော့ အသဲတွေကွဲကုန်မှာဘဲနော်'
သူမမျက်လုံးအိမ်မှမျက်ရည်ကလေးများဝိုင်းလာပါသည်။
ကျွန်တော်သည် သူမပါးကလေးကို ကျွန်တော့ ပါးဖြင့် ပါးခြင်းအပ်ကာ ပွတ်ပေးလိုက်ရင်း
'ကိုကြီးကိုယ်တိုင်မင်းမမမြင့်ကို ပြောမှာပေါ့ကွယ်၊ ရီ ဝမ်းနည်းစရာတွေကို တွေးမနေပါနဲ့ကွယ်'
'ရီ ဝမ်းမနဲ့ပါဘူး အကိုရယ် အကိုအတွက်သာဆိုရင် ရီ အနစ်နာခံဘို့အသင့်ပါ'
ကျွန်တော်သည် သူမပါးစပ်ကို လက်ဖြင့် လှမ်းပိတ်လိုက်ကာ၊
'တော်ပါတော့ရီ အကိုကြီးစိတ်မချမ်းသာအောင်'
'အကိုကြီးစိတ်ချမ်းသာအောင် ရီ မပြောတော့ပါဘူး၊' ဆိုကာ ကျွန်တော့ ကြောပြင်ကို သူမလက်
ဖွားကလေးများဖြင့် ပွတ်သပ်ပေးနေပါသည်။

ကျွန်တော့ အနေဖြင့် ရင်နင့်စရာကောင်းတဲ့ သမီးပျိုလေးကို အဘယ်ကဲ့သို့ ကျင်နာမှု
မရှိဘဲ နေနိုင်အံ့နည်း။

'ရီ'
'ဘာလဲ ကိုကြီး ရီ အတွက် စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်မနေနဲ့နော်၊ ကိုကြီးကို ရီဘယ်လောက်ချစ်
တယ်ဆိုတာ ကိုကြီး သိဘို့သာ ရီ မျှော်မှန်းပါတယ်ကိုကြီးရာ'

'ရီ ကိုကြီးချစ်မယ်နော်'
'သဘောရှိ အကို'
သူမခေါင်းထဲမှ ကျွန်တော့ လချောင်းကို ဆွဲနှုတ်ပြီး သူမကို ဝမ်းလျှားမှောက်ခိုင်းလိုက်ပါသည်။
ရီသည် ကျွန်တော် ခိုင်းသလို မှောက်ပေးလိုက်ရာ၊ သူမတင်ပါးလေး မို့မို့ မောက်မောက်ကလေးကို လက်
များဖြင့် ပွတ်သပ်ပေးမိနေပါတော့သည်။ သူမစောက်ဖုတ်ကလေးကို လိုးရန် နေရာယူလိုက်ပါသည်။

'လုပ်လေ အကို'
'ရီ တင်ပါးလေးကို နဲ့နဲ့ ကြွပေးလိုက်စမ်း'
သူမတင်ပါးကလေးကို ကုန်းပြီး ကြွပေးလိုက်ရာ စောက်ဖုတ်ကလေးက နောက်သို့ ပြူးထွက်လာပါသည်။ ဤ
အချိန် သူမစောက်ခေါင်းကို ကျွန်တော့ လချောင်းဖြင့် ချိန်မှတ်၍ တဝက်လောက်ထိုးသွင်း လိုက်ပါသည်။

'ကဲ ရီ ရင်ဘတ်ကလေးနဲ့နဲ့ ကြွလိုက်ကိုကြီးလက်သွင်းသာအောင်၊ ဟုတ်ပြီ ဒါမှရီနို့လေးနှစ်လုံး
ကို ဆွဲပြီးလိုးလို့ရမှာ'
ကျွန်တော့ လီးကြီးကို ဖြေးဖြေးချင်း သူမအခေါင်းထဲကို ထိုးသွင်းလိုက်ပါသည်။ သည်နောက် သူမ
ကျောပြင်းပေါ်သို့ ဝမ်းလျှားမှောက်၍ ဇိပ်ခံကာ သူမဇက်ပိုလေးကို မနာမကျင်အောင် သွားများဖြင့် ကိုက်
ပေးလျှာလေးနဲ့ ရက်၊ ကျွန်တော့ ခါးကို လဲစကော့ဝိုင်းသလို သူမတင်ပါးအိအိကလေးပေါ်က နေလုပ်ပေးလိုက်ပါ
သည်။

'ရီ မျက်နှာကလေးဒီဘက်ကို နဲ့နဲ့ စောင်းလိုက်စမ်း'
မျက်နှာကလေးကို စောင်းလိုက်တော့ သူမပါးကလေးနဲ့ ကျွန်တော့ မျက်နှာကပ်သွားပါသည်။ သူမ
ပါးကလေးကို ပါးစပ်ဖြင့် ငုံ့စုတ်ပေးရာ မမှီမကန်းလုပ်ချင်ဖြစ်နေ၍ နှစ်ဦးစလုံး အရသာတွေ့ကာ ရမ္မက်ဇောတ
ဏှာကျောများ ထကြွလာပါတော့သည်။ ကျွန်တော့ လီးကြီးက သူမတွင်းလေးထဲ ငရုတ်ကျဉ်းပွေ့ထည်းမေ့သလိုခ
တ်ဖိဖိဆွဲပေးလိုက်ရာ သူမတင်ပါးကလေးများ ကြုံဝင်သွားကာ ခုံးထလာပါတော့သည်။

ဤတွင်ကျွန်တော့ကိုယ်ကိုသူမကျောမှခွာ၍မတ်လိုက်ပါသည်။ပြီးနောက် 'ရီ ကိုကြီးနောက်က
နေဆောက်သွင်းလိုက်ရင်တင်ပါးလေးကိုနဲ့နဲ့ကြွပေး ဟုတ်လား'

'အကို သဘောကြသလိုပေါ့'

ကျွန်တော့လချောင်းကိုဒစ်အထိပြန်နှုတ်ကာသူမနို့သီးကလေးနှစ်လုံးကိုခတ်တင်းတင်းဆွဲပြီးခါးကိုအားပြ
ပြီးဆောင်လိုးလိုက်ပါသည်။

'အို အမေ ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ် ဟင်း ဟင်း နာတယ်၊နာတယ် ကိုကြီးရာတော်တော့ကိုနာ တာဘဲ
ဘယ်လိုကြီးမှန်းလဲမသိဘူး'

'တောင်းပန်ပါတယ်ရီ ဒါဖြင့်ခတ်ဖြေးဖြေးလိုးမယ်နော်'

ကျွန်တော်သည်ခတ်ဖြေးဖြေးသာချွတ်လိုက်သွင်းလိုက် ၅-ခါလောက်လုပ်ပေးလိုက်ရာ
သူမက

'ပဌမဆောင်သွင်းတာလောက်မနာပေမဲ့သွင်းတိုင်းသွင်းတိုင်းတော့အောင်အောင်သွားတာဘဲကိုကြီးရာစောစော
စာကလိုးသလိုပက်လက်လိုးပါလားဟင်'

'ရီမခံနိုင်ရင်စောင်းပြီးလိုးမယ်ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ကဲ့ကို'

ကျွန်တော်သည်သူမစောက်ဖုတ်ထဲကျွန်တော့လချောင်းကိုမချွတ်ဘဲဘေးသို့စောင်းလှဲလိုက်ပါ
သည်။သူမကိုယ်ကလေးပါစောင်းရက်ဖြစ်သွားပါတော့သည်။

'ကဲ ရီ'

ဒူးလေးနှစ်ချောင်းကိုနဲ့နဲ့ကွေးလိုက်တင်ပါးကိုနောက်ကိုနဲ့နဲ့ကော့ထားခေါင်းဘက်ကရှေ့ကိုနဲ့နဲ့ကိုင်းလိုက်
အယ် အယ် ဟုတ်ပြီ'

'ချစ်လားဟင် ရီ'

'ရီ ချစ်တယ်ပြောဘို့လို့သေးသလားကိုကြီး ခုဘဲကိုကြီးစိတ်ကြိုက်လိုးတာကိုခံနေတယ်မဟုတ်
လားကိုရယ်'

'ဒါကြောင့် ငါ့ညီမလေးကိုချစ်ရတာ'

'အောင်မယ် လူကြီးကညီမလေးတဲ့၊သူ့မယားလို့လိုးနေပြီး၊တော်တော်ကြာနှုတ်မလိုးဆိုပြီလူကြား
မကောင်းဖြစ်နေပါအုံးမယ်'

'ဒါဖြင့်ကိုကြီးကို လင်ကြီးလို့ခေါ်ပေါ့၊ ကိုကြီးကလဲမယားလေးလို့ခေါ်မှာပေါ့'

'လင် လင် လင်ကြီး ကဲကြိုက်ပြီလား'

'ဒါဖြင့်မယားလေး ယား ယားလေးကြေရာနော်'

ကျွန်တော့ဘယ်လက်ကိုသူမဂျိုင်းအောက်မှရှိုကာနို့အုံကလေးကိုဆွဲကိုင်ပြီး 'ကဲ ကိုကြီးလိုး
မယ်၊နောက်ကသွင်းလိုက်ရင်ရီတင်ပါးကလေးကနောက်ကိုကော့ပေးနော်၊' သာသာဖြေးဖြေးကလေး
တချက်ချင်းသွင်းလိုက်ထုတ်လိုက်၊သူမပါးကလေးကိုညာဘက်လက်ကလေးဖြင့်သာသာကလေးပွတ်လိုက်၊ခံ
စကလေးများကိုပွတ်သတ်လိုက်၊နောက်ကအချက်မှန်စွာသွင်းပေးနေရာ၊သူမဖင်ကလေးကအဆောင်နှင့်ညီ
အောင်ကော့ပြီးပေးရာ၊မှသူမ၏လက်ကလေးတဘက်ကကျွန်တော့ညာဘက်လက်ကိုကိုင်ကာသူမညာဘက်နို့
သီးကလေးကိုဆွဲညှစ်ခိုင်ပါတော့သည်။ဖြစ်ဖြစ်ညှစ်ညှစ်ကလေးဆွဲပြီးလိုး ပေးနေပါတော့သည်။

'ကောင်းလား ရီ'

'ကောင်းတော့ ကောင်တယ်အကို ဒါပေမဲ့ခါးကိုသတ်ကြီးရှိုသွင်းလိုက်သလိုဘဲ'

လိုးနေရင်းကသူမကို 'ရီ'

'ဟင် အကို'

'ရီ စောက်ဖုတ်ကမြင့် ထက်လိုးရတာကောင်းတယ် စီးနေတာဘဲ'

'ဘာကိုဆိုလိုတာလဲအကို'

'အော် စီးတယ်ဆိုတာ အရည်မရွဲတာကိုခေါ်တယ်အရည်သိပ်ထွက်တော့အရသာပျက်တယ်၊

ခဏခဏသုတ်သုတ်ပေးရတယ်။ပြီးတော့အားမရဘူး'

'ဒါဖြင့် ခုလိုးနေတာအားရတယ်ပေါ့နော်'

'အားရတာပေါ့ ရီရယ်'

ညောင်တော ဆောင်တောကိုခဏရပ်လိုက်ကာကျွန်တော်လချောင်းကိုအဆုံးဝင်အောင်ကပ်ဖိသွင်းထားပြီးခေတ္တနားထားလိုက်ရင်းနို့သီးကလေးကိုပွတ်ပြီးလက်တဖက်ကပေါင်ကြားထဲမှရှိုကာစောက်ဖုတ်ဖေါင်းဖေါင်းလေးကိုပွတ်ကာဆွဲကိုင်ကစားပေးနေပါသည်။

သူမစောက်ဖုတ်ခေါင်းထဲမှကျွန်တော့လချောင်းတန်ကိုပွစိပွစိဖြင့်စုတ်သလိုရသလိုစောက်ဖုတ်ကြောများကိုကစားပေးနေရာကျွန်တော့လမြှတ်ရည်တွေထွက်မသွားအောင်သတိထားနေရပါတော့သည်။

'ရီ'

'ရှင်'

'သိပ်ကောင်းတာဘဲ ရီ'

'အကိုကောင်းတယ်ဆိုတာကိုဘဲကြားချင်ပါတယ်'

'ဟောဒီ မယားလေးကအခဲကောင်းတော့ကောင်းတာပေါ့'

သူမစောက်ဖုတ်ကိုကိုင်ထားသောလက်မှလက်ညှိုးကလေးကိုထိုးသွင်းပြီးစောက်စေ့ကလေးကိုရှာ၍ပွတ်ပေးလိုက်သည်။သူမစောက်စေ့ကလေးသည်အတွင်းဘက်တွင်ဆတ်ကျကျရှိနေသည်။

'ရီ'

'ရှင်'

'ကိုကြီးဆောင်လိုးမယ်နော်'

'အကိုကောင်းရင်လိုးလေ'

ကျွန်တော်လဲ ၁၀-ချက်ခန့်၊ ၁၅-ချက်ခန့်၊ဆောင်လိုးပေးလိုက်ရာသူမညာလက်ကနောက်ပြန်လှန်း၍သိုင်းဖက်ကာခါးကလေးကလည်းပိုမိုကော့ပေးနေပါတော့သည်။ကျွန်တော်သည်အနည်းငယ်မောနေသောအသံဖြင့် 'ရီ ပက်လက်လိုးကြအုံးစို့နော်'

'ဟုတ်တယ် အကိုပက်လက်လိုးတာကပိုအားရှိတယ်'

ကျွန်တော့လချောင်းကိုသူမစောက်ဖုတ်ထဲမှချွတ်လိုက်ကာသူမကိုပက်လက်လှန်လိုက်ပါသည်။

သူမအပေါ်မှဆောင်ကြောင့်ခွထိုင်ကာသူမပေါင်ကိုဘေးသို့အနည်းငယ်ခွဲ၍ကျွန်တော့လချောင်းကိုတေ့ခါစောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းဝက်အိမ်မြှုပ်အော်သွင်းကာမေ့ပေးပြီးဝက်အူရစ်ရစ်လို့လှဲပေးလိုက်ရာ၊

'ဟင်း ဟင်း အင်းကောင်းလိုက်တာအကိုရယ်၊ဒါဟာအရသာဘဲနော်'

'ဒါဟာအရသာဘဲပေါ့ကွယ်၊ ဒီတခါတော့ကိုကြီးပါပြီးအောင်လိုးမယ်၊ဒါမှအကိုကြီးသုတ်ရည် တွေရီစောက်ခေါင်းထဲကိုစိမ့်ပြီးဝင်သွားမှာ'

'ရီအထဲကိုဝင်သွားတော့ကောင်းသလား ဟင် အကို'

'ကောင်းတယ်မကောင်းဘူးဆိုတာ ရီ လက်တွေ့သိရတော့မှာပါကွယ်'

‘ဒါဖြင့် လိုးတော့လေအကို ခုအကိုလုပ်ပေးနေတာကရီ၊ စောက်ဖုတ်ထဲမှာ
ယားကျိကျိနဲ့ခံပြင်းစရာဘဲ’

ရီ ရမ္မက်ဇောကလေးမှာကြွကြွကလေးဖြစ်လာပေရာ၊ကျွန်တော့တဏှာရမ္မက်များကလည်းထိပ်ဆုံးအ
မြင့်ကိုရောက်လုလုဖြစ်နေရာ၊သူမပခုံးကလေးကိုလှမ်းကာအားပါးတရဆွဲကာညှောင့်ပေးရင်း ၁၅-
ချက်ခန့်ခပ်ပြင်းပြင်းဆောင်ပေးလိုက်ရာမှသူမရင်ဘတ်ပေါ်သို့ဝမ်းလျှားမှောက်ချကာသူမဇက်
အောက်ကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဆွဲမကာသူမပါးစပ်ကလေးကိုကျွန်တော့ပါးစပ်ဖြင့်ငုံ့ပြီးစုတ်လိုက်လျှာ
ဖျားကလေးနှင့်သူမပါးစပ်ထည်းကိုသွင်း၍ကလိပေးပြီးကျွန်တော့ခါးကလည်းခပ်သွက်သွက်ဖြင့်အားရှိပါးရှိ
ဆောင်လိုးလိုက်ရာ၊သူမလက်လေးများကလည်းကျွန်တော့ခါးကိုဖက်တွယ်ကာသူမစောက်
ဖုတ်ကလေးကိုမြင့်တက်လာရန်ခါးကလေးများကိုကော့ပေးနေပါသည်။

ကျွန်တော်ကသုတ်ရည်များမထွက်သွားရန်ထိန်းလို့မရတော့ပြီးဖြစ်၍၊

‘ရီ အကိုကြီးလပြတ်ရည်တွေပန်းထုတ်လိုက်တော့မယ်နော်’

‘ထုတ် ထုတ်’ ဆိုရင်း ‘ထုတ်လိုက်လေ’ ဟုအောက်မှလက်ကလေးများကကျွန်တော့ကိုတ
အားနှင့်ဆွဲကာ ‘နာနာ ဖိလိုးလိုက်ပါအုံး အကို’

ကျွန်တော်လည်းစိတ်ရှိသလောက်ဆောင်ဆောင်ပြီးလိုးလိုက်ရာ၊သုတ်ရည်များလည်းပန်းထွက်သွားပါ
တော့သည်။

သူမသည်အောက်မှ တဟင်း ဟင်း၊ တအစ် အစ် ဖြစ်သွားပါတော့သည်။